

PRENUMERATA:

W Łodzi:
Rocznice rs. 9 k. —
W półrocznie „ 4 k. 50
W kwartalnie „ 2 k. 50
W KRÓLESTWIE I CESARSTWIE:
Rocznice rs. 12 k. —
W półrocznie „ 6 k. 50

DZIENNIK ŁÓDZKI

piśmo przemysłowe, handlowe i literackie.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za jeden wiersz petitem lub za jego miejsce 6 k., z ustępstwem: za 2 razy 5%, za 3 razy 15%, za 4 razy 20%, za 5 razy 25%, za 6 razy i więcej 30%.
Nekrologi: za każdy wiersz 10 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.
State 3 wierszowe ogłoszenia adresowe po ra. 2 miesięcznie.
Od należności przewyższających 10 rs. ustępstwo dodatkowe ogólne 5%.

KALENDARZYK.

Dziś: Euzebyusza B.
Jutro: Eszara B. M.
Wschód słońca o godz. 7 min. 59. Zachód o godz. 3 min. 47.
Długość dnia godz. 7 min. 48. Ubyło dnia godzin 8 minut 18.

Biurow Redakcyi i Administracyi
ulica Piotrkowska, hotel Hamburgski Nr. 275.

Adres telegraficzny:
KULAKOWSKI, ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracyi „Dziennika“ oraz w Biurach Ogłoszeń Rajchmana i Frenclera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

WIADOMOŚCI URZĘDOWE.

Pomocnik inspektora warszawskiego fabrycznego okręgu, ujętym w załączniku, że stosownie do przepisów, zatwierdzonych przez p. ministra skarbu w dniu 19 (31) grudnia 1884 roku, właściciele fabryk i w ogóle zakładów przemysłowych obowiązani są piśmiennie zawiadomić inspektora fabrycznego:
a) Czy mają zamiar korzystać w swoich zakładach z pracy małoletnich, określonego wieku — i w jakiej mniej więcej liczbie.
b) W jaki sposób praca owych małoletnich będzie uporządkowana: na zmiany, czy też w jaki inny sposób.
c) Wyszczególnienie świąt i tych dni, w których robotnicy wolni są od pracy fabrycznej.
Właściciele fabryk i zakładów przemysłowych, położonych w granicach warszawskiego fabrycznego okręgu (gubernie: piotrkowska, kaliska, radomska i kielecka), którzy dotychczas jeszcze nie nadesłali pomienionych wiadomości, upraszam o jak najspieszniejsze nadesłanie takowych. W razie zamknięcia fabryki, otwarcia nowej lub też przyłączenia nowego wytwórstwa do już istniejącej, właściciel obowiązany jest — wnieść zawiadomienie o tem inspektorowi fabrycznemu piśmiennie.
Pomocnik inspektora fabrycznego przyjmuje osoby interesowane co sobotę od 9-jej rano do 1-jej w południe, a w nadzwyczajnych wypadkach w każdej chwili, w biurze swoim w domu Hofmana przy ulicy Kamiennej Nr. 1409 w Łodzi.
Pomocnik inspektora fabrycznego,
J. T. Masłowski.

Drogi żelazne rosyjskie.

(Z „Journal des Economistes“).

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 279).

Wykazawszy powyżej, jak dalece można być w błąd wprowadzonym, opierając się na samych ogłoszeniach raportów urzędowych, spróbujemy zdać sprawę w krótkim zarysie z systematu, jakiego się trzymało w Rosyi przy powstawaniu także całej sieci dróg, oraz przedstawimy rezultaty finansowe, z tego systematu wynikłe. Czytelnik przekona się łatwo, że cały plan p. Freycinet'a i ów szereg długoletnich niedoborów w budżecie francuskim jest tylko powtórzeniem tego, co się dzieje w Rosyi, gdyż jedne przyczyny, podobne muszą spowodować skutki.

Pod koniec kampanii krymskiej Rosya miała zaledwie tysiąc kilometrów dróg żelaznych, (Francya miała ich w tymże samym czasie 6,000). Wyliczać, co te 1,000 kilometrów kosztowały, wszystkie pożyczki zaciągnięte od 1840 do 1850 r. w Holandyi i Anglii, wypuszczone obligacje skarbu, przepisywane reskryptami sumy z innych kas, różne obroty finansowe zewnętrzne, wreszcie skontrolować poboczne koszty i różne inne ofiary, zwłaszcza ofiary ze straconego czasu, jest istnem niepodobniestwem.
Bezpośrednio, po wzięciu Sewastopola, gdy cały system polityczny, ekonomiczny i finansowy okazał się wadliwym, postanowiono powszechnie w Rosyi uważać drogi żelazne, zwłaszcza pod względem strategicznym, za „warunek niezmiernie wagi dla potęgi państwa a skutkiem powszechnego przekonania o potrzebie jaknajwiększego rozwoju sieci, skarb nie był w stanie, nawet gdyby był panem min peruwiańskich, podobać obywateli przedsięwzięciu, jakie mu przypadało w udziale. Kasy były puste i niepodobna było pokryć kosztów wojennych przez wypuszczenie nowych papierów bankowych, wobec dokonywanego pokrywania asygnatami deficytów z 1856 i 1857 r. Kapitały prywatne wówczas miały oparcie także jedynie w długi państwa i całą ich gwarancją były wierzytelności na rządzie. Nareszcie brakło w całym kraju ducha inicjatywy i przedsiębiorczości.
Gotowizna, rzadka i droga w całej Europie, zniknęła całkowicie w Rosyi. Nastąpiła wtedy właśnie owa chwila, którą należało użyć do odpocynku i pracy około przywrócenia równowagi ekonomicznej w kraju, jakoteż jego potęgi politycznej. Tę ostatnią niano wówczas przeważnie na widoku. Należało zaś nasamprzód wzmoocnić wszystkie podstawy kredytu, to jest zarządzić likwidację monety papierowej. Ani przyłożono ręki do tej naczelnej sprawy. Państwo zrzekło się wprawdzie monopolu w przedsiębiorstwie transportowem, ale nie chciało się zdecydować na pozabawienie się owej najważniejszej prerogatywy rządów, mianowicie dostarczania własną ręką swoim poddanym pieniędzy. Kapitaliści za-

graniczni, których owa prerogatywa wcale nie obchodzi, cofnęli się od wszelkich przedsięwzięstw w Rosyi.
Wszelako, gdy niektóre projektowane linie przedstawiały bezwarunkową korzyść, spekulacja prywatna, szukająca wszędzie zysków i odsetków pewnych, dokładała wszelkich starań, by je osiągnąć dla siebie ze szkodą kraju. Kupcy z miasta Rybińska starali się o koncesję na drogę, łączącą to miasto ze stacją drogi nikolajewskiej Bologoje. Interes dla państwa okazywał się niesłychanie świetnym. Bez żądania subwencyi, albo gwarancyi dochodów, dobrowolnie chciano przysporzyć drodze rządowej ruchu osobowego i towarowego. Rząd oddał sprawę do opinii zarządu drogi nikolajewskiej, który po zbadaniu rzeczy wszechstronnie, jak się wyraził, zawyrokoował, że ruch prawidłowy drogi mógłby uciepić przez dopuszczenie takowego do łączności z ruchem innej drogi, od niego niezależnej. Przyznawali wprawdzie, że „nie widzą przeszkód do budowy projektowanej drogi, ale tylko pod warunkiem zobowiązania towarzystwa do nienadsyłania nigdy więcej pociągów nad 5 dziennie i to do opłacania w każdym razie za przebieg tych pięciu pociągów dziennie od Bologoje do Petersburga bez względu na potrzebę i na dokonany lub niedokonany ich przebieg.“ Minister dróg i komunikacyi wszystkie te żądania podpisał. Nie było co robić; kupcy rybińscy poczekali, aż droga nikolajewska przeszła na rzecz towarzystwa, z którym też w dziesięć lat później projekt swój do skutku doprowadzili.
Cała ta sprawa nie dowodzi bynajmniej, aby rząd nie miał być wówczas zdecydowany do ponoszenia nawet największych ofiar dla pomnożenia swojej sieci dróg żelaznych. Ale zaczynać od 305 kilometrów, łączących jakoweś punkty nieznanne, przedstawiało się sprawą tak bląhą, że trzeba było koniecznie czekać na wystąpienie z planem obywateli, wartym, by się nim zajmowano w świecie całym. Stąd to powstało owo wielkie towarzystwo dróg żelaznych rosyjskich, na którego cele stały takie potęgi jak: Péreire, Baring, Hope, Hottingner, Fould etc. Ukazem cesarskim

z 28 stycznia 1857 roku dano koncesję na budowę dróg długości około 4,000 kilometrów. „Sieć ta, są słowa ukazu, obejmować będzie linie warszawsko-petersburską, z odnogą do granicy pruskiej, z Moskwy do Niżnego Nowgorodu i linię sewastopolską, przejdzie przez dwadzieścia sześć prowincyi, połączy trzy stolice, wielkie komunikacje wodne, rynki zbożowe, wreszcie dwa porty, na morzu Czarnem i Bałtykiem, oba z niestającą prawie przez rok całą żegluga.“ Francya budowała 4,000 kilometrów blisko 30 lat, od 1823 do 1852 roku, kiedy Rosya miała je otrzymać w niespełna lat 10. W istocie sprawa poprowadzona na obrzynia, zdumiewającą skalę!
Jednakowoż ogrom przedsięwzięcia ministerjalnych jest zwykle połączony z ofiarami, które państwo ponosi. Ustanowiony przez towarzystwo syndykat do wszechstronnego zbadania przyszłego rozwoju koncedowanych tysiąca mil francuskich dróg żelaznych, nie miał czasu wykonać dokładnie powierzonej sobie czynności. To też nie przyjął wcale w zasadzie żadnego ryzyka, o którym wspomina ustęp 7 ukazu, ale przeciwnie, najwyraźniej zastrzegł sobie gwarancję 5% w artykule 6, a art. 27 omawia takową gwarancję bezwzględna i nieodwołalną dla wszystkich akcji i obligacyi, a więc chociażby towarzystwo wówczas projektowane popeliło świadomie największe nadużycia, jakie mu też później zarzucano. Ci, którzy przy rozwiązywaniu umowy głosili o zbyt wielkich ulgach poczynionych towarzystwu, zapewne nie czytali § 27. W przeciwnym razie powinni byli aż nadto rozumieć, że państwo jedno było związane, a towarzystwo posiadało zupełną niezależność, że zobowiązania państwa były rzeczywiste a towarzystwa pozorne, skoro nie pociągały za sobą żadnej pozytywnej odpowiedzialności. Czyż wistocie cała umowa była nieracjonalną? Była nią, niestety, ale dla jednej tylko strony.

*) Nie przesądzamy wcale, czy owe zarzuty, stawiane towarzystwu, były w istocie słuszne. Rozbieramy tu tylko sam system, samą zasadę interwencyi państwa w przedsiębiorstwie transportowem. Czyż bowiem może być dobry skutek z dawania przez państwo takich monopolów, które się obracają przeciw jego interesom, jeżeli się dopusz-

Listy z Warszawy.

Joanna d'Arc Matejki i Chrystus u Maryi i Marty Siemiradzkiego. — Wystawa sprzętów i ozdoby w Muzeum przemysłowem, wystawa szkiców. — Kiermasz. — Arya i Mesalina. — Wanda. — „Strofy“ nieznanego autora. — „Pan Sędzia“ obrazek Klemensa Junoszy. — „Szkap“ tłumaczenie z literatury żargonowej.

(Dokończenie — patrz Nr. 279).

Niewiadomo co bardziej podziwiać w obrazie Siemiradzkiego, czy krajobraz, dystrykt żarem południa, pełen powietrza, czy dwie postacie malowane w pełnym słońcu, z pokonaniem wszelkich trudności, jakie podobne przedsięwzięcie przedstawia.

Chrystus siedzi na kamiennym ławie pod wiotkiem cieniem winogrona, zwieszającego się nad schodami, prowadzącymi zewnątrz do piętrowego mieszkania, jak to widzimy nieraz w domach włoskich. Czy słusznie artysta tę architekturę zastosował do Palestyny? — jest to pytanie drugorzędne, dość, że to chciał przedstawić i przedstawił doskonale. Rażąco biały dom, oświetlony promieniami południowego słońca, odcina się na głębokim błękitnie nieba, a w głębi rozciąga się krajobraz także obłany błękitem, na którym gdzieniegdzie rzucono jest oliwne drzewo.

Sama postać Chrystusa jest łagodna i poważna, z jedną ręką wzniesioną przemawia widocznie do siedzącej u stóp jego niewiasty. Obiedwie głowy są niezmiernie szlachetne, typ Chrystusa przypomina niektóre obrazy Tycyana; kobieta jest pełną wdzięku. Na tę grupę spogląda z widoczną niechęcią Marta, zstępująca po schodach z dzbankiem w ręku, jak gdyby skarżyła się na to, że siostra nie pomaga jej w gospodarskich zajęciach. Na tarasie położonym na szczycie schodów, zastawiona jest skromna biesiada, a liście winogro-

na przebijają gdzieniegdzie złotą strzałą słoneczne promienie i rzucają jasne plamy na ich białosć. Na pierwszym planie wielki dzban gliniany i takąż misa, za Chrystusem drzewo z pnem pokręconym i tłuste kaktusowe liście. Oto wszystko, ale mistrzostwo wykonania czyni z tego pełnego prostoty obrazu istne arcydzieło wdzięku, harmonii i światła.

Nie dziw, że Warszawa ciśnie się, ażeby oglądać dwa tak znakomite dzieła. Dziwić się także niepodobna tłumnemu zwiedzaniu wystawy muzeum przemysłowego. Odzież i potrzeby mieszkalne, są to rzeczy zajmujące wszystkich bez wyjątku. Wprawdzie na wystawie zgromadziły się głównie rzeczy zbytkowne, jeżeli jednak nie odpowiadają one w zupełności programowi, podnoszą efekt, a przystrojenie sal jest tak gustowne, iż trudno się im napatrzeć, jako też ślicznym fortepianom, wykwiintnym meblom i ozdobom, które je zapełniają. Co wieczór też znani wirtuozzi próbują fortepianów rozmaitych firm; stanowi to koncert zwabiający mnóstwo słuchaczy.

Przy tej wspaniałej wystawie muzeum, skromna wystawa szkiców ma także ciekawych, są tam bowiem śliczne prace zdolnych i sympatycznych artystów, które za małą cenę nabyć można; jest mnóstwo gustownych fraszek i drobniaków, a kupno ich utrudnia jedynie zbytek pięknych przedmiotów, pomiędzy którymi wybór uczynić trzeba.

Jakby niedość było wystaw, otwiera się „kiermasz“, nad którego uroczajaniem łamie sobie głowę komitet. Pantomimy, kanruzele, turnieje, pochody historyczne, nie mówiąc już o sklepach z improwizowanymi kupcowami, oto zbiór zaciekawiających nowości, który znów zwabia tłumy. Pomimo szkaradnego czasu: deszczu, śniegu, błota, ślizgawicy, cała Warszawa wylega w wieczornych godzinach na ulice, spiesząc oglądać te wszystkie cudy.

Rozrywki te nie przeszkadzają teatrom, bo i te zawsze są pełne, ile razy tylko jest starannie dobrany repertuar. „Arya i Mesalina“ dramat Wilbranda, w tłumaczeniu Kaszewskiego, tyle razy zapowiadany, wreszcie ukazał się na scenie, a zaciekawiona publiczność dawno już naprzód rozebrała bilety. Obiecują też w przyszłości wystawienie „Wandy“ Deotymy, naturalnie ze skróceniami.

Zwracając się jednak od obietnic do tego, co już mamy, zaznaczyć trzeba małą książeczkę, szczupłą co do liczby kart, ale z treścią niezmiernie bogatą, która wyszła w Krakowie pod skromnym tytułem „Strofy.“ Właściwszą przeciw nazwą tych poezyi, byłyby perły; tyle tam ślicznych myśli, oprawnych w formę wytworną. Strofy te są zapewne mimochodem rzucone na papier w chwilach smutku, zwątpienia, a wreszcie refleksyi, w miarę tego jak nasuwały się pod pióro. Wyszły bezimiennie i nie wolno nam domyślać się autora, który skrył nam swe nazwisko, dając tylko swoje dzieło. A dziełem tem są krótkie, urywane myśli. Wczytywał się on widać pilnie w Heinego, którego przypomina nie ironią, nie formą, lecz raczej poglądami. Uczucia będące właściwością poety, to głęboka miłość sprawiedliwości, to cierpienie nieuspione i spowodowane krętymi drogami, jakimi ludzkości oddalać się zdaje od swego przeznaczenia. Oto np. piękne strofy, jakimi przemawia do Germanii:

Rozległy, silny urok przed laty
Miał duch niemiecki dla mędrcoń tłu-
[mu,
On stwarzał nowe umysłem światy,
Krzewił humanizm i kult rozumu.

Dziś tej przeszłości zamknięta księga,
W stal i żelazo duch został skuty
I wpływ germański tam tylko sięga,
Dokąd dział Kruppa sięgają rzuty.

Pomimo smutnego panowania siły przed prawem, poeta nie traci nadziei; wierzy w jasną przyszłość świata i wypowiada to wyraźnie w wierszu zatytułowanym: „Ostatni żal.“

Śmierć nie jest straszną. Stać się ka-
[mieniem,
Nie czuć, co gnębi, co boli;
Rozstać się z myślą, — rozstać z ma-
[rzeniem,
W tem żadnej niema niedoli.

Jedynym żalem będę przejęty,
Gdy z życiem zajdzie rozstanie,
Ze żyć nie będę w dniu wielkim, świę-
[łym,
Gdy ludzkość — ludzką się stanie.

Strofy jak symfonia dzielą się na części; rozpoczyna je *adagio*, dalej idzie *andante*, wreszcie *scherzo*; myśli ogólnej zresztą dopełniają dwa motto, wzięte z Leopardiego i Sępa Szarzniska jakby na świadectwo, że autor połączył studia nad literaturą ojczystą ze studiami nad wielkimi poetami innych narodów. Zaciekawia cytata Leopardiego. Ten najbardziej zrozpaczony z pomiędzy zrozpaczonych, zamknięty w dumny, wyzywającym, prometeuszowym bólu, jest u nas bardzo mało znany. Każdy, choć trochę wykształcony człowiek słyszał o Manzoni i jego „Narzęconych“, choć powieść ta niema nic wspólnego z dzisiejszym czasem i jego prądami, a Leopardi, którego utwory pomimo półwiekowej odległości, nie nie straciły, zachowały swą świeżość i wypowiadają dziś jak wypowiedziały wówczas gorącą krwią ciekącą rany ludzkości, nie znalazły u nas dotąd tłumacza. My, co tak chętnie przyswajamy sobie lada cudzoziemską ramotę, pominięliśmy największe klejnoty nowoczesnej liryki, równie piękne myślą jak formą, uderzające filozoficznym nastrojem.

SPRAWOZDANIA TARGOWE.

Gielda londyńska. Sprawozdanie tygodniowe (do dnia 11 grudnia). Na giełdzie ruch był do- cześnie ożywiony w tygodniu ubiegłym, lecz kursy wogóle ciążyły ku niższej. Papiery kolejowe angielskie znajdowały się pod naciskiem realizacji, będących w związku z nadchodzącą regulacją półmiesięczną. Na targu papierów międzynarodowych panowało przez cały tydzień wielkie przygnębienie, z powodu przesilenia w ministerjum francuskim i mowy feldmarszałka Moltkego. Także sprzedaż kasowe papierów rosyjskich w Berlinie nie pozostały bez wpływu na poruszenia kursowe. Ucierpiał najbardziej rosyjskie papiery państwowe, notowane w końcu o 1—2% niżżej niż przed ośmiu dniami. Renty węgierskie, pożyczki egipskie i tureckie, wciągnięte także mniej lub więcej w prąd zniżkowy. Natomiast poprawiły się pożyczki greckie i peruwiańskie, a p. łudniowo-amerykańskie utrzymały się najczęściej przy kursach dawniejszych. Na targu papierów kolejowych panowało rozprężenie, lecz w końcu kursy znajdowały się wogóle na poziomie wyższym. Z rynku pieniężnego donosi „Economist”: „Poruszenia stopy dyskontowej w tygodniu ubiegłym były nieznaczne, a notowania najlepszych weksli pozostały prawie niezmiennymi. Położenie banku angielskiego nie uległo także znaczniejszej zmianie, gdyż odpływ złota zagranicę zrównoważyło zupełnie ograniczenie wewnętrznej ofiary not. Nie należy jednak zapominać, że 4% stopa procentowa nie okazała się dotychczas skuteczną w celu odwrócenia zagranicznego popytu na złoto. Przez długi czas amerykańskie potrzeby złota znajdowały zaspokojenie w banku francuskim. Lecz zakład ten sprzedał już tył złota, na ile pozwalała mu roztropność i zdaje się, że nadal nie zechce już uszczuplać swego zapasu metalicznego. W takim razie popyt zwróci się naturalnie do banku angielskiego, a ponieważ z nowego spadku amerykańskiego kursu wekslowego wnosić można, że Stany Zjednoczone nie zebrały jeszcze wszystkiego złota, jakie im jest potrzebne, przeto ewentualność tę należy mieć ciągle na uwadze. W tym świetle przedstawia się wczorajszy ubytek złota z banku, jako zapowiedź większego wywozu. Czy zresztą złoto ujdzie z banku, czy też nie, cena pieniędzy na rynku publicznym podniesie się niewątpliwie z końcem roku, kiedy występują zawsze większe zapotrzebowania.” — Na targu srebra uspokojenie zmocniło się stanowczo, skutkiem podwyżki indyjskiego kursu wekslowego: sztaba notowa o przy końcu po 46 1/2 p. za uncję. Dolary meksykańskie poszły za zwykłą sztab i notowane są obecnie po 45 1/2 p. nominalnie.

Bawelna. Liverpool, 10 grudnia. Według depeszy otrzymanej dziś z Ameryki, ocenę zbiorów znowu zredukowano, co wywołało nowe ożywienie na targu tutejszym w tygodniu ubiegłym. W miarę jak wzrastał popyt, nabywcy stawali się coraz wstrętniejszymi, podniesiono więc prawie wszystkie notowania bawełny amerykańskiej o 1/8 p. Good middling i stopnie wyższe znajdują się na targu w ładno obrotowym wyborze, lecz middling i gatunków niższych jest mało. Bawełna brazylijska miała popyt dosyć ożywczy; notowania fair Ceara, Paraíba, Riogrande i Maranhão podniosły się o 1/16 p. Bawełna egipska żwawiej obracała i w dniach ostatnich musiano płacić drożej o 1/8 p. za wszystkie stopnie niższe począwszy od good, tudzież za większą część białych gatunków. Bawełna peruwiańska miękka podrożała o 1/16 p. skutkiem zwiększenia cen bawełny amerykańskiej, podczas gdy notowania surowej pozostały niezmiennymi przy słabym popycie. Bardzo wielkie obroty wykonywano bawełną wschodnio-indyjską; wybór

czy z góry umówionymi warunkami malwersacya, które muszą uchodzić bezkarnie, skoro żaden prywatny człowiek takich nie podpisałby warunków, chyba zastrzegając sobie przeznaczenie sporów osobną radą sądowniczą. (Dok. nastąpi).

Leopardi odwrócił na chwilę myśl moją od literatury naszej w bieżącej chwili, a jednak pojawiło się w niej kilka rzeczy oryginalnych i tłumaczonych, wartych zaznaczenia. Klemens Junosza wydał obrazek z niedawnej przeszłości „Pan sędzia.” Mamy tu przedstawione życie małomiasteczkowe z jego plotkami, drobnymi zawiściami, tetrygami i przesądami; Mamy tu wprawdzie temat bardzo zużyty, jak np. przybycie młodego lekarza do miasteczka, gdzie naturalnie wszystkie panny roją sobie, że zdobędą męża, a rodzice zastawiają sieci na niego za pomocą wieści o mniemanych bogactwach.

Najsympatyczniejszą postacią jest bohater opowiadania, sędzia, który jest zarazem rzecznikiem pracy kobiecej, obrazek ma zakończenie moralnej książeczki; panny, które nie myślą o mężu, dostają go, te zaś, co rachowały na matrymonialną karierę, zawiedzione, zabierają się do rzemiosła i na tej drodze znajdują niezależność i spokój. Banalność faktów ratuje talent autora, który bezpretensjonalnym a żywym sposobem prowadzenia rzeczy musi sobie zyskać sympatyę. Typy zresztą osób działających chociaż nie wychodzą po za przeciętną normę, odznaczają się prawdą. Autor zna wybornie różne warstwy nasze i umie je odpowiednio malować.

Klemens Junosza wydał także w odbite tłumaczenie żargonowej powieści „Szkap”, która wychodziła w „Wędrowcu.” Na tem polu zasługi jego są wielkie i niezaprzeczane. Z tego cośmy dotąd czytali, literatura żargonowa jest niezmiernie ciekawa, odsłania nam ona istotę tych ciemnych mas izraelskich, o których marzeniach, wierzeniach, ideałach nie wiemy nic zgoła, choć widzimy je ciągle, choć ciągle mieszają się z naszym życiem na tych punktach.

„Szkap” zaprawna jest zupełnie odmiennym i wyższym humorem, niżeli ten, jakiśmy poznali w „Don-Kiszocie,” ale za to ma ona mniej realizmu, stanowi przecież zawsze ważny dla literatury naszej nabytek.

Walerya Marrené.

lepszych gatunków staje się znacznie szerszym; popyt zwrócił się szczególnie na zamówienie dotychczas nadzwyczaj tanie good fair i foully good fair Omra, Dhollerah i Belate. Notowania fine Broach, wszystkich stopni niższych i good Dhollerah, prawie wszystkich Omra, Belate i Comptah, tudzież większej części Veraval podniosły się o 1/16 p.; good fair Dhollerah i Veraval o 1/8 p., natomiast „ustano obniżę o 1/16 p. notowania Bengal i Seinde, przez wzgląd na przypadające za kilka tygodni dowozy z nowych zbiorów. Istniejące już na targu terminowym pomysły usposobienie, spotęgowały niższe oceny zbiorów zeszłej nadejści, a gdy następnie także p. Neill zredukował swoją ocenę do 4,400,000 bel. vent. nawet bardziej, rozwinęła się żwawa działalność spekulacyjna, zarówno tutaj jak i w Ameryce, a ceny postępowały w górę prawie z każdym dniem. Teraz zależeć będzie wszystko od targu manchesterskiego, bo zresztą, przy tak małych zbiorach amerykańskich, bawełna znajduje się w warunkach korzystniejszych niż od wielu lat. Dotychczas wszystko co można powiedzieć o Manchesterze, przemawia za pomyselnym rozwojem interesów.

Przędza i tkaniny bawełniane. Manchester, 9 grudnia. Ożywienie sprawozdania z Liverpoolu oddziaływało dotychczas o tyle na targ tutejszy, że fabrykanci i przedsiębiorcy tutejsi stali się jeszcze wstrętniejszymi i po części podnieśli żądania. Skutkiem tego jednak rozchwały się niejedlen interes, a ogólna cyfra obrotów była umiarkowaną.

Włena. Bradford, 9 grudnia. Targ tutejszy uspokoił się trochę pod wrażeniem niepomysłnych doniesień z aukcyi londyńskiej i skutkiem tego ustala wyższe, która jeszcze w poprzednim tygodniu panowała. Niemniej przeo kupy trzymają ceny mocno na ostatnim poziomie, a brak angielskiego materiału surowego nie pozwala nawet spodziewać się narazie stanowczej niżki cen. Przędzy w większych ilościach nie nabywano wcale, kupców zagranicznych usposobiło widocznie bardzo ospale wiadomości z Londynu. Ceny trzymają się jednak bardzo mocno, ustępstwa przydarzają się rzadko.

Włena. Peszt, 11 grudnia. W tygodniu ubiegłym nie było na targu tutejszym żadnego ruchu. Ani towaru rozporządzalnego nie nabywano wcale, ani też nie dokonano żadnych zakupów kontraktowych. W Londynie ceny zeszły stopniowo do poziomu czerwcowego i lipcowego, chociaż sprzedaż idzie teraz żwawiej niż na początku aukcyi. Także w Liverpoolu zniżki ceny wełny wschodnio-indyjskiej, współzawodniczącej z tutejszą wełną z Baczi i cygajską, o 5 3/8% niższe poziomu październikowego. Nie ma więc żadnego powodu obawiać się wcale, by ce-y miały powrócić do dawniejszego poziomu niskiego. Zwyżka cen wełny jest następstwem zmniejszenia ilości owiec, lecz we wrześniu i w październiku zrobiła ona zbyt gwałtowne postępy. Teraz kupy zaczynają odczuwać spokojniejszą położenie i to wyjaśnia dostatecznie obecną niżkę.

Przemysł, Handel i Komunikacye.

Petersburg. Minister komunikacyi wszedł, według doniesienia „St. Pet. Wied.” z przedstawieniem do komitetu ministrów, aby kapitał, mający się otrzymać z dodatkowej emisji obligacyi iwangrodzko-dąbrowskiej drogi żel., użyty został na koszty uregulowania rzeki Wieprza przy jej ujściu do Wisły koło mostu iwangrodzko-dąbrowskiej drogi. Minister finansów zgodził się już na to.

Komisya naftowa rozpocznie swe posiedzenia, wedle informacyi „Nowosti” w połowie przyszłego miesiąca pod prezydencyą dyrektora departamentu podatków niestających Jermolowa.

Warszawa. Bigos. Jeden z kuchmistrzów warszawskich złożył deklaracyę na wystawę powszechną kucharską, mającą się odbyć w Lipsku, w końcu przyszłego miesiąca i posyła w puszkach bigos trzechletni, dwuletni i roczny.

Lublin. Handel drzewem. „Gazeta lubelska” donosi, że agenci niemieccy obiegają bezustannie okolice, dopytując się o majątki w których lasy jeszcze istnieją i serwituty są odseperowane. Jeżeli znajdą gdzie budulec, a mianowicie deby, nie można się od nich opędzić. Kompetentni utrzymują, że wobec niskiej wartości rubla, handel drzewem u nas, tylko dla Niemców jest możebny i im się tylko opłaca.

Wielu fabrykantów rosyjskich zwróciło się, jak donoszą „St. Pet. Wied.” do departamentu handlu i przemysłu z wnioskiem, aby przy instytucyach celnych utworzone zostały specjalne komisye eksportów, złożone z miejscowych fabrykantów i kupców. Komisye te wobec wzrastającej kontrabandy miałyby na celu rozstraszanie wynikających pomiędzy komorami i kupcami sporów oraz przedstawienie co do tego wniosków. Komisye takie wydały pomyslny rezultat zagranicą i wedle słów wspomnianej gazety mają być wprowadzone i do Rosyi.

Baranowicko-białostocka droga żel., niedawno otwarta do publicznego użytku, ma długości wiorst 197 i przechodzi przez miejscowości lesistą i obfitującą w rzeki. Większych mostów na linii tej 13, małych 136. Droga przechodzi przez Wołkowsk i Stonim i łączy ze sobą drogi: peteburską, warszawską, południowo-zachodnią, moskiewsko-brzeską i wileńsko-rowieńską. Ogólna wartość bez taboru i szyn wynosi 27,000 rs. kred., na wiorstę. Droga wejdzie w skład sieci dróg polskich i eksploatowaną będzie przez skar. Budowa jej rozpoczęta została na wiosnę w 1885 r., a skończoną przed miesiącem.

Łodygi chmielowe. Czytamy w „Kraju,” że niejaki p. Sazonow wynalazł nader prosty i dla każdego dostępny sposób spożytkowywania łodyg chmielowych po zdjeciu

szyszek. Przedewszystkiem łodygi muszą być metodycznie wysuszone i wymoczone w ciągu dwóch miesięcy; operacya ta ma na celu usunięcie substancji kleistych. Następnie wysuszone włókna na specjalnym przyrządzie oczyszczone są dokładnie i w ten sposób można otrzymać nader trwałą materyał. Pozostałości nadto zawierają tanning.

Na projektowanej w roku 1889 wystawie powszechnej w Paryżu, dział rolniczy ma być szczególnie uwzględniony.

Kronika Łódzka.

(—) Prezes zjazdu sędziów pokoju I-go okręgu gub. piotrkowskiej, podaje, jak czytamy w „Warszawskim Dniwieku,” do wiadomości na zasadzie art. 514 Ust. Org. Sąd. Cesarza Aleksandra II-go, iż kolejne sesye zjazdu sędziów pokoju w 1887 r. rozpoczynają się będą od wprowadzania spraw karnych w następujących terminach: w styczniu od środy, 7 (19); w lutym od wtorku, 3 (15); w marcu od wtorku, 3 (15); w kwietniu od poniedziałku, 13 (25); w maju od poniedziałku, 4 (16); w czerwcu od poniedziałku, 1 (13); w lipcu od środy, 1 (13); w sierpniu od wtorku, 4 (16); we wrześniu od wtorku, 1 (13); w październiku od piątku, 2 (14); w listopadzie od poniedziałku, 2 (14); w grudniu od wtorku, 1 (13).

(—) Droga żelazna fabryczno-łódzka. Niedawno wspominaliśmy, że projekty, co do kupna drogi żelaznej fabryczno-łódzkiej, przez towarzystwo drogi warszawsko-wiedeńskiej lub dąbrowskiej, rozchwiała się na czas nieograniczony. „Warsz. Dniw.” donosi w tej kwestyi, za „Birż. Wied.” następujące szczegóły:

„W ciągu lat 4 toczyła się żywa walka pomiędzy towarzystwem kolei warszawsko-wiedeńskiej i iwangrodzko-dąbrowskiej o nabycie fabryczno-łódzkiej drogi żelaznej, przyczem obie strony proponowały nader znaczne korzyści nie tylko akcyonaryuszom drogi, ale i rządowi zainteresowanemu, co do możliwie śpiesznego zwrotu wydanych drodze łódzkiej awansów.

„W miarę przedstawionych korzyści zmieniły się szanse konkurujących towarzystw, przyczem w walce tej coraz jaskrawiej zaczęły się ujawniać antagonizmy dwóch polskich znanych grup finansowych, stojących na czele pomienionych przedsiębiorstw.

„Dziś kwestya o dalszym losie kolei fabryczno-łódzkiej została rozstrzygnięta przez rząd i przytem rozstrzygnięta w formie całkiem niespodzianej przez konkurentów. Towarzystwo drogi fabryczno-łódzkiej pozostaje i nadal samoistnym przedsiębiorstwem i spłaca od siebie cały dług rządowi, za pomocą emisji obligów na warunkach ustanowionych przez ministerjum skarbu, obligi zostają wypuszczone i dla doprowadzenia drogi do rozmiarów potrzeb obecnego ruchu.

„Któż więc osiągnął zwycięstwo, komu przyniosą korzyść skutki takiego rozstrzygnięcia sprawy, jeśli to postanowienie jest ostatecznym? Niezależne istnienie i oddzielna, a więc kosztowna administracya 26-wiorstowej drogi fabryczno-łódzkiej, dotykającej, od czasu zbudowania drogi iwangrodzko-dąbrowskiej, do dwóch wielkich linii kolejowych, przedstawia się pod względem ekonomicznym, jako narażający na straty i niepotrzebny zbytek. Droga łódzka w ostatnich latach zaczęła dawać ładne dochody—droga żel. warszawsko-wiedeńska dowozi nią przeszło 16 milionów pudów rocznie węgla kamiennego z Dąbrowy i Śląska. Dla zarządu drogi iwangrodzko-dąbrowskiej nader byłoby korzystnym przeciągnąć do siebie całą tę masę ładunków i bardzo to było naturalnem, że zarządy obu tych dróg zaczęły gorliwie konkurować o przyłączenie do nich drogi łódzkiej. W wypadku przyłączenia ostatniej do drogi iwangrodzkiej szerokotorowej, na drodze łódzkiej przeprowadzonoby naturalnie szeroki tor kolejowy, zamiast obecnego wąskiego, takiego jak na drodze warszawsko-wiedeńskiej i w takim wypadku zmniejszyłyby się szanse drogi warszawsko-wiedeńskiej, co do dostawy towarów i ładunków do Łodzi z zagranicy i z Dąbrowy, a wzrosłyby szanse drogi dąbrowskiej, przedstawiające i dla Łodzi korzyści. Zarząd drogi warszawsko-wiedeńskiej, pragnąc zachować nadal te ważne prerogatywy, ofiarował rządowi nader korzystne warunki, przyjmował on na siebie spłatę długu drogi łódzkiej, należnego skarbowi za zaliczki z gwarancyi, zgadzał się na spłatę własnego długu skarbowi, wynikłego wskutek ciągłych dopłat z gwarancyi drogi bydgoskiej i zrzekał się tej gwarancyi na przyszłość. Ogółem wszystko to przedstawiało poważną sumę, około 4 milionów rubli. Któż więc odniósł zwycięstwo, wobec takiego rozstrzygnięcia kwestyi, o jakim donosiliśmy „Birż. Wied.” jeśli rozstrzygnięcie to jest ostatecznym?

„Ostatnie trzy wiersze doniesienia „Birż. Wied.” w których powiedziano, iż emisya

obligacyi nastąpi w widokach wzmocnienia środków transportowych drogi łódzkiej, co można było uważać za wskazówkę konieczności ułożenia na niej szerokiego toru, pobudziły nas do zasięgnięcia dokładniejszej informacyi i dowiedzieliśmy się, iż obligacye wypuszczone będą ogółem za 900 tysięcy rubli i że ta suma przeznaczona jest na rozszerzenie budynków stacyjnych i pomnożenia taboru ruchomego, o przeprowadzeniu zaś szerokiego toru nie ma obecnie ani mowy. Rozstrzygnięcie takie oczywiście nader jest korzystnem dla drogi warszawsko-wiedeńskiej, która zachowa dla siebie dostawę głównej masy ładunków, przesyłanych do Łodzi, nie zapłaciwszy skarbowi ani kopiejki z ofiarowanych przez nią sum, znaczenie wszakże tych korzyści osłabia wgląd, iż to postanowienie nie jest ostatecznym, lecz przyjętem zostało tylko na czas nieokreślony.”

(—) Nadesłane. W sprawie poruszonej przez „Moskowskija Wiedomosti” otrzymaliśmy jeszcze list następujący: Szanowny panie redaktorze! „Dziennik Łódzki” podał niektóre spostrzeżenia nad artykułem „Mosk. Wied.” zamieszczonym w N. 302 tejże gazety, nie dotknął jednak rachunkowej części artykułu. Lękając się więc, że uzupełnić sobie pozwałam, zwłaszcza, że „Mosk. Wied.” wobec przytoczonego rachunku triumfującego wołają: „cifra samyj krasnoreczywyj swidietiel.”

Przypatrzmy się więc bliżej temu „wymownemu świadkowi,” a przekonamy się, że tendencyjna niechęć, nawet przy przytaczaniu cyfr, jak fata morgana, czytelnika w błąd wprowadzić zdoła.

Reporter „Mosk. Wied.” poświęca artykuł w mowie będący, wyłącznie rozbirowi stanu przemysłu bawełnianego, starając się przytem udowodnić, że tę tak ważną gałąź przemysłu, fabrykanci zagraniczni zagarnęli. Ostatnie twierdzenia „M. Wied.” uzasadniają głównie porównaniem stanu produkcyi wyrobów bawełnianych w latach 1883 i 1885, a mianowicie przytaczają:

1) że w r. 1883 wyprodukowano w Cesarstwie (łącznie z Król. Pols.) wyrobów bawełnianych za rs. 215,650,604, z których przypadało na Cesarstwo rs. 173,149,494 (80,3 proc.), a na kraj nadwiślański 42,501,110 (19,7 proc.), w r. 1885 zaś przywóz bawełny z zagranicy zmniejszył się o 21,16 proc., w miejsce bowiem sprowadzonych w r. 1883 8,090,000 sprowadzono w r. 1885 tylko 6,378,000, co podług zdania „Mosk. W.” dowodzi zmniejszenia się w tym stosunku wartości produkcyi w r. 1885 wyrobów bawełnianych, czyli, że wyrobiono tylko za rs. 17,001,471, tymczasem sam okrąg łódzki (nie licząc innych okręgów fabrycznych w Królestwie) wysłał w r. 1885 na zasadzie wykazów, przez „Dziennik Łódzki” ogłaszanych w przecięciu tygodniowo 3105 przędzy bawełnianej i 27,770 pudów wyrobów, czyli rocznie 161,460 p. przędzy i 1,444,040 p. towarów, a przyjmując wartość tych wyrobów przędzy na rs. 16, a towarów na rs. 30, wypadnie ogólna wartość wywiezionych w r. 1885 z okręgu fabryczno-łódzkiego wyrobów bawełnianych za rs. 45,904,560, a oddając produkcye innych gubernij nadwiślańskich, choćby w stosunku wywozu za rok 1883 rs. 4,184,900, okaże się, że z ogólnej cyfry 170,014,778 przypada na kraj nadwiślański 50,189,460 rs., a na Cesarstwo 119,825,318 czyli, że w r. 1885 wewnętrzne gubernie Cesarstwa straciły ze swej produkcyi 30,8 a kraj nadwiślański zyskał wyżej 18 proc.”

Zaprawdę uderzające cyfry, gdyby takowe były zupełnie zasadne. Tak jednak nie jest. Przedewszystkiem mylnie jest założenie, że skoro przywóz bawełny z zagranicy w r. 1885 zmniejszył się o 21,16 proc., to i w tym stosunku zmniejszyła się i produkcya wyrobów bawełnianych, albowiem:

1) „M. W.” w swych statystycznych danych nie wykazują ilości wyrobionej bawełny, ale sprowadzonej; czyżby reporter nie wiedział, że w jednym roku fabrykant zapotrzebuje się w zapasy, które w następnym roku dopiero wyrabia? Jakże więc może statysta mięszać wyrób z przywozem?

2) przecież w miarę zwiększenia się zapotrzebowania bawełny krajowej z Buchary, Chiwy, Erywanii i Tazskientu, zmniejsza się konieczność przywóz bawełny z zagranicy. Dla wyprawienia więc wniosku z ilości przywiezionej z zagranicy bawełny o ilości wyrobów, wypada przedewszystkiem zwrócić uwagę na remananty i na ilość zużytej bawełny krajowej. Tym sposobem upada całe dowodzenie „M. W.”

To uchybienie łatwo wybaczyć można reporterowi, który może nie jest tak dobrym statystą, lecz daleko jaskrawiej przedstawia się druga część rachunku, w której reporter przytacza cyfry pozornie tylko z prawdą zgodne.

*) Zaznaczyliśmy zaraz w przedruku ważniejszych ustępów artykułu „M. sk. Wied.”, że na cyfry dowolnie podane, znajdzie czytelnik odpowiedź w rozmaitych artykułach „Dziennika Łódzkiego,” drukowanych poprzednio; chętnie jednak dajemy miejsce odparciu cyfr cyframi.

(Przypisek redakcyi).

Wywóz w r. 1885 rzeczywiście wynosił tygodniowo w przecięciu 27,750 pudów towarów, ale nie wyrobów bawełnianych, lecz jak to „Dziennik Łódzki” wyraźnie podaje: bawełnianych i wełnianych.

Nadto chyba tylko tendencyjnej niechęci przypisać można przyjęcie takich cen, jakie „M. W.” przytaczają, celem obliczenia wartości produkcji wyrobów bawełnianych w roku 1885 w okręgu fabrycznym łódzkim.

Otóż i ja pozwolę sobie zestawzić rachunek przypuszczalnej wartości wyrobów bawełnianych w r. 1885 z okręgu łódzkiego wysłanych.

Jak notorycznie wiadomo:

cena przędzy bawełnianej wynosi od rs. 10 do rs. 16 (przy przypuszczalnym obliczeniu nie można brać maksymalnej ceny rs. 16, jak to „M. W.” przyjęły, ani też minimalnej rs. 10, lecz przeciętną rs. 13). Cena puda wyrobów bawełnianych wynosi od rs. 18 do rs. 20, czyli średnio rs. 19, a nie 30. Stosunek wyrobów bawełnianych do wełnianych w Łodzi jest 3 : 2, przyjąwszy jednak stosunek jak najwyższy 8:2, wypadnie na wywóz tygodniowy wyrobów bawełnianych 22216 czyli rocznie 1,155,232 wełnianych 5554 „ „ 288,808

Przędzy bawełnianej wywozi się tygodniowo 3105 czyli rocznie 161460, obliczając wywiezione wyroby podług średnich cen, wypadnie:

161,460 p. przędzy baw. po 13 = 2,098,980
1,155,232 p. wyrobów „ „ 19 = 21,949,408

czyli łącznie 24,048,388

a nie 45,904,560! Tak wyglądają cyfry.

Nie liczę wartości wyrobów z wewnątrznych gubernij na sprzedaż do Łodzi sprowadzanych, a stąd do bliższych okolic Cesarstwa rozsprowadzanych, ani też barchanów białych, wyrabianych w Cesarstwie, które do druku i sprzedaży są tu przysyłane, a przecież i ta kategoria towarów jakąś ilość rocznie reprezentuje.

Zdaje się, że pod względem cyfr reporter tak samo postąpił, jak z zapewnieniami, że komisja fabryczna znalazła w wielu fabrykach w Łodzi, stosunek robotników-cudzoziemców przenoszących 70 proc. i że w Łodzi jedna tylko fabryka należy do krajowca, a wszystkie inne do cudzoziemców i zarządy ich znajdują się za granicą. Zaprawdę, gdyby Łódź leżała na drugiej półkuli, a elektryczność i para jeszcze nie służyły do komunikacji, podobnych wieści, wprost rzeczywistości przeczących, żaden reporter, bezstronnie rzecz traktujący, nie mógłby światu głosić.

I. H.

(—) Głosy z miasta. Szanowny Redaktorze! Wczoraj rozmawiałem przez telefon z p. P. Za chwilę p. P. za pośrednictwem telefonu zwraca się do mnie z dziwnym żądaniem, ażebym go połączył z p. S. Na próżno tłómaczę się, że pomimo najszerszych chęci nie mogę uczynić zadość jego żądaniu, bo przecież nie jestem stacją telefonową, napróżno daję krótki sygnał, a żeby się uwolnić od natręta. Za chwilę znowu słyszę dzwonek i to samo żądanie: „proszę mnie połączyć z p. S. Powtórzyło się to już niewiem wiele razy. Co mógł sobie myśleć p. P. alarmując mnie przez długi czas żądaniem tak oryginalnym? Przecież obsługa telefonów nie jest tak niedostateczną, aby potrzebną była pomoc osób prywatnych. Wiem z doświadczenia, że stacja telefonowa jest bardzo uprzejmą dla swoich abonentów i pozwala im mówić nawet przez godzinę całe a chociaż ten i ów, niechąc nadużywać tej grzeczności, da krótki sygnał i pochwili poprosi o połączenie z inną osobą, niezwadnie odpowie mu ta, z którą przedtem rozmawiał. Iż to rządy bywało, że po kilkukrotnych usiłowaniach odłączenia się od osoby, z którą byłem spojony prądem elektrycznym, poddawałem się wreszcie losowi, chcąc uszanować grzeczność... O! bo to nie jest brak dostatecznej obsługi, tylko wygórowana delikatność stacji telefonowej. Kto płaci 150 rubli rocznie za telefon, niechże nagada się z każdym do syta a krótkie sygnały są tam uważane jak owe „do... do... do...” przy napełnianiu kielicha, które gościnny gospodarz tłómaczy sobie jako „do... do... dolej.” Pan P. widocznie nie zna się na takiej grzeczności. Poznałem to z coraz groźniejszego tonu w jakim powtarzał mi swoje żądanie, wreszcie z kilku słów końcowych zaadresowanych do stacji telefonowej. Dla ukarania go, wcz. Szanowny Redaktorze pomieścić ten artykuł w szpaltach „Dziennika.”

(—) Dziecko niezwe nowonarodzone, znalezione we wtorek o godzinie 10 przed południem w polu za koszarami wojskowymi przy ulicy Konstantynowskiej. Sledztwo zarządzone.

(—) Lokatorzy domu Nr 505 przy ulicy Piotrkowskiej, będącego własnością p. M., z powodu ciemności egipskich, panujących w całym domu na wszystkich trzech piętrach, narażeni są na różnorodną nieprzyjemność a między innymi i na to, że złoźnie pod osłoną ciemności ciągle ich od-

wiedzają. Gospodarza winić nie można, gdyż ten mieszkając w Warszawie, nie wie co się w jego domu dzieje; rzadca zaś domu p. Grünfeld nie chce uwzględnić potrzeb lokatorów. Tylko stróż domu własnym kosztem od czasu zapali lampkę bez cylindra, która dymi, jak komin fabryczny.

(—) Delegatami taksowymi przy piotrzkowskiej dyrekcji szczegółowej, na powiat łódzki, mianowani zostali przez komitet towarzystwa kredytowego ziemskiego pp. Szolowski Antoni z Sarnowa i Gorczyński Franciszek z Kruszewa.

(—) Chrabąszcza ulowionego w ogrodzie przyniesiono nam wczoraj do redakcji. Rzadki to gość w połowie grudnia.

(—) Dziś w teatrze Victoria „Oddajcie mi żonę,” komedia w 3 aktach Adolfa Abrahamowicza.

KRONIKA KRAJOWA I ZAGRANICZNA.

— Warszawa. Ciągnięcie loteryi klasycznej. W piątym dniu ciągnięcia 5-ej klasy 147-ej loteryi klasycznej, główniejsze wygrane padły jak następuje: Nr 11938 wygrał rs. 75,000 u kolektora Sulca w Warszawie, nr 1507 rs. 8,000 u kolektorki Godzińskiej w Warszawie, nr 8270 rs. 4,000 u kolektorki Stempowskiej w Warszawie, nr 6628 rs. 2,000 u kolektora Gesundheita w Warszawie, nr 2599 rs. 1,000 u kolektorki Małyszczycy w Warszawie, nr 17,032 rs. 1,000 u kolektorki Królikowskiej w Warszawie, nr 19294 rs. 1,000 u kolektorki Kołakowskiej w Warszawie.

Proces prasowy. Redaktor „Słowa” dr W.M. Olendzi stawać będzie dzisiaj przed drugim oddziałem izby kryminalnej, warszawskiego sądu okręgowego, jako oskarżony o przestępstwo prasowe.

Zapis. S. p. Józef Radziszewski, emeryt, bezdzietny, cały swój fundusz, wynoszący przeszło 4,000 rs., zebrał moźną pracą i oszczędnością, przeznaczył na cele filantropijne. Kasy rzemieślnicze mają otrzymać 4,000 rs., towarzystwo dobroczynności 4,000 rs., kościół św. Aleksandra i kościół na cmentarzu w Brudnie po 2,000 rs., siostrzeńcowi zapisał 1,700 rs., służącej za kilkunastoletnią uczniwą służbę 600 rs. Pozostałe zaś kilkaset rubli przeznaczył na pogrzeb i skromny pomnik.

— Kobiety świętokradczyni. Wedle doniesienia „Kraju” petersburski sąd okręgowy będzie rozpatrywał w tych dniach niezwykle sprawę w dotychczasowej praktyce instytucji sądowych. Siedm kobiet zostało oskarżonych o świętokradstwo, polegające na wdarciu się na ołtarz estońskiego kościoła luterńskiego i zdarcie szat kościelnych z nielubianego przez nie pastora.

— Totalizatory mają być zabronione na wszystkich wyścigach konnych.

ROZMAITOŚCI.

* Ks. Bismarck jako lokator. Przed wielu laty, kiedy jeszcze mu się nie udało być kanclerzem, najął pomieszkanie w domu świeżo wybudowanym i zażądał od gospodarza połączenia swoich pokoi z pokojami i służby sygnałami dzwonekowi.

— Dzwonki nie były wymówione przy najmie pomieszkania — odpowiedział gospodarz — możesz pan zaprowadzić je swoim kosztem.

— Bardzo dobrze, skorzystam z propozycji — odpowiedział przyszły kanclerz.

W ciągu nocy gospodarz zrywa się przerażony wystrzałem z pistoletu, a kiedy wystrzał powtórzył się kilka razy, pobiegł do lokatora z zapytaniem, co ta strzelanina znaczy.

— To mój sposób komunikowania się ze służbą, jeżeli nie mam pod ręką dzwonka.

Dzwonki nazajutrz były gotowe.

* W Bostonie umarł ksiądz Wirowski, polak, rodem z Warszawy.

* W Halli i Erfurcie ogłoszono konkurs na wykład języka niemieckiego po polsku. Anons pochodzi od komendanta magdeburgskiego pułku fizylierów. Stuchaczami mają być polscy rekruci, nie umiejący ani słowa w języku państwowym.

* „Stargarden Zeitung” donosi, że znana z występów na polskich scenach panna Karsznicka, ostatecznie właścicielka magazynu miod w Carogrodzie, złożyła 6,000 marek na otwarcie przytulku w tem mieście dla starców katolickiego wyznania.

* W Chicago zawiązało się „litewskie stowarzyszenie wzajemnej pomocy.” Prezesem jest doktor Kossakowski, wydawca „Lekarza domowego.”

* Podczas pożaru w Hampton-Court, odznaczył się przy ratowaniu kominiarz Główek. Królowa Wiktoryja przysłała mu medal za usługi. Główek jest polakiem i pracował niedługo przy rządzie gubernialnym sawalskim jako litograf.

* Jedną z najpierwszych i najuczynniejszych oredowniczek równouprawienia robotnic, pani Emma Paterson, z domu Smith, zmarła w tych dniach w Londynie, licząc lat 89. Od 20-go roku życia zmarła brała udział we wszystkich usiłowaniach, skierowanych ku polepszeniu politycznego, a głównie przemysłowego położenia kobiet. Poślubiwszy Tomasza Paterson, stolatka z profesji, a poważnego i praktycznego badacza wszystkich kwestyj socjalnych i przemysłowych, powiększyła znacznie zasoby swojej wiedzy w tym kierunku. W roku 1874 nakłoniła kobiety po raz pierwszy do przyjęcia ustawy stowarzyszeń rzemieślniczych i utworzyła „Women's protective and provident league,” dla utworzenia takichże stowarzyszeń w rzemieślniczych i kas dla chorych pośród robotnic. Nadto redagowała ich organ, wychodzący miesięcznie, p. t. „The Women's Union Journal.” Stowarzyszenie introligatorów było pierwszym, które zawdzięczało powstanie swoje usiłowaniu Emmy Paterson. Następnie szybko już utworzyły się stowarzyszenia robotnic wycielających meble, szyjących koszule, kraw-

cowych, magazynierek i inne. Pani Paterson była pierwszą kobietą, która miała wstęp na kongresy stowarzyszeń rzemieślniczych.

TELEGRAMY.

Petersburg, 14 grudnia. (Ag. półn.) „Nowosti” podają jako pogłoskę, że na posiedzeniu zjednoczonych departamentów ekonomii i prawnego rady państwa większość oświadczyła się przeciw zjednoczeniu towarzystwa wzajemnego kredytu rolnego z bankiem szlacheckim.

Petersburg, 14 grudnia. (Agencja półn.) „Journal de St. Petersburg” donosi, że ambasador rosyjski w Wiedniu, przyjmując deputację bułgarską, oświadczył jej, że w Petersburgu przyjętą nie będzie.

Paryż, 14 grudnia. (Ag. półn.) Ministrem spraw zagranicznych, mianowany został wice-prezes rady państwa Flourens.

Petersburg, 14 grudnia. „Journal de St. Petersburg” wyraźnie oświadcza, że jedyną odpowiedzią prawdziwą, jaką mogli otrzymać deputaci bułgarscy w ambasadzie rosyjskiej w Wiedniu jest: że w Petersburgu wcale przyjęci nie będą. Wszelkie inne oświadczenia podawane przez dzienniki wiedeńskie, nie pochodzą z ambasad rosyjskiej.

Wiedeń, 14 grudnia. (Ag. półn.) „Politische Corresp.” donosi: Deputacja bułgarska otrzymała od swego rządu polecenie, aby oczekiwała na piśmienne instrukcje od Naczewicza i dopiero po nadejściu takich wyda się do Berlina. Wyjazd deputacji do Petersburga nie jest projektowanym, gdyż, jak wiadomo, kilkakrotne starania w tym przedmiocie u księcia Łobanowa, nie odniosły pożądanego skutku, chociaż pozostawiały możność honorowego przyjęcia. Z Berlina udaje się deputacja do dworów innych mocarstw, podpisanych na traktacie berlińskim.

Sofia, 14 grudnia. (Ag. półn.) Niemiecki konsul generalny Thieleman, sprawujący w zastępstwie interesy agencji rosyjskiej, zawezwał bank bułgarski, aby złożoną w nim przez agencję sumę 700,000 fr. przekazał na Berlin. Bank odpowiedział, że do trzech dni to zlecenie wykona.

Berlin, 14 grudnia. (Ag. p.) Podczas przyjęcia deputacji bułgarskiej, które i tutaj odbędzie się nieoficyalnie, ma być deputatom oświadczeniem, iż porozumienie z Rosją winno być najgorętszym życzeniem Bułgarii.

OSTATNIE WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Berlin, 14 grudnia. Pod wpływem pomysłniejszych doniesień z rynków zagranicznych, giełda tutejsza rozpoczęła dzień dzisiejszy w usposobieniu lepszym. Obroty pozostały jednak wogóle w granicach nadzwyczaj cianych, spekulacja zachowała ścisłą wstrzeźliwość. Wabania kursów były nieznaczne. Na giełdzie zbożowej panowało usposobienie ospałe, notowania pszenicy obniżono przeszło o 1 m.

Berlin 10 grudnia. Wykaz banku państwa z d. 7 grudnia (w tysiącach marek). Stan czynny: zapas metaliczny 679,251 (przbył 2,861); zapas biletowy kasy państwa 19,538 (przbył 390); noty innych banków 10,358 (ubylło 2,044); weksle 450,827 (ubylło 13,565); żądania lombard 44,816 (ubylło 3,226); efekty 63,603 (przbył 8,527); inne aktywa 25,511 (ubylło 1,178). Stan bierny: kapitał zakładowy 120,000 (bez zmiany); rezerwa 22,398 (bez zmiany); noty w obiegu 828,943 (ubylło 16,040); inne zobowiązania 313,997 (przbył 6,613); inne pasywa 282 (ubylło 30).

Petersburg, 13 grudnia. Weksle na Londyn 22 1/2 II poł. wech. 97 7/8, III poł. wech. 97 7/8, 6% renta złota 184 1/2, 5% listy zastawne kred. ziemsk. 162, akcje banku rosyjskiego dla handlu zagranicznego 330, banku dyskontowego petersburskiego 790, warszawskiego 312, petersburskiego banku międzynarodowego 476 1/2.

Berlin, 14 grudnia. Bilety banku rosyjskiego 188.90; 5% listy zastawne 58.10, 4% listy likwidacyjne 54.60, 5% pożyczka wschodnia II em. 56.25, III emisji 57.30, 4% pożyczka z 1880 r. 82.10, 5% listy zastawne rosyjskie 94.60, kapony celne 321.40, 5% pożyczka premiiowa z 1864 roku 139.70, także z 1866 r. 130.10; akcje banku handlowego 82.00, dyskontowego 72.50, dr. żel. warsz. wied. 300.75 akcje kredytowe anstryackie 481.50, najnowszym pożyczka rosyjska 95.10, 6% renta rosyjska 107.25, dyskonto 4%, prywatne 3 3/4 %.

Londyn, 14 grudnia. Konsola 100 1/16. Pożyczka rosyjska z 1873 r. 94.

Warszawa, 14 grudnia. Targna placu Witkowskiego. Pszenica sm. i ord. —, pstra i dolna —, biała — 680, wyborowa 720—760, żyto wyborowe 500—525, średnie — 480, wadliwe —; jęczmień 2 1/4-orzęd. —, owses 260—315, gryka —, rzepik letni —, zimowy —, rzepak raps zim. —, groch polny —, cukr. —, fasola —, ziemniaki —, za korzec: kasza jaglana —, jęczmień —, grysiana graba —, za pud. Dowieziono pszenicy 1,900, żyta

700, jęczmienia —, owsa 400, grochu polnego — korcy.

Warszawa, 14 grudnia. Okowita 78% z akcyzą po k. 3 3/4. Stosunek garbca do wiadra 100—307 1/2. Hurt. skład za wiadro kop. 807 1/2—808 3/4, za garn. 262 1/2—263. Szynki za wiadro kop. 819 1/2—820 3/4, za garniec kopiejek 266 1/2—267 (z dod. na wyschn. 2%).

Berlin, 14 grudnia. Pszenica 160—170, na gr. 159 1/2, na cz. lp. 167. Żyto 128—123 na gr. 130 1/4, na cz. lp. 133 1/4.

Londyn, 13 grudnia. Cukier Havana Nr. 12 nominalnie 12, cukier burakowy 11 1/4, mocno. Liverpool 13 grudnia. Sprawozdania podzajtowa. Przypuszczalny obrót 8,000 bel; spokojnie. Dzienny dowóz 33,000 bel.

Liverpool 13 grudnia. Sprawozdanie końcowe. Obrót 10,000 bel, z tego na spekulację i wywóz 1,000 bel. Amerykańska spokojnie. Sraty stalo. Middling amerykańska na st. 16. 5 3/16, na mr. kw. 5 7/16, na kw. maj 5 1/4, na maj cz. 5 19/16, na cz. lp. 5 21/16 p.

New-York, 13 grudnia. Bawełna 9 1/2, w N. Orleanie 9 1/8.

TELEGRAMY GIELDOWE.

	Z dnia 14	Z dnia 15
Giełda Warszawska.		
Żądano z końcem giełdy.		
Za weksle krótkoterminowe		
na Berlin za 100 mr.	53.20	53.40
„ Londyn „ 1 K.	10.74	10.78
„ Paryż „ 100 fr.	42.75	42.90
„ Wiedeń „ 100 fl.	86. —	86.10
Za papiery państwowe:		
Listy Likwid. Kr. Pol.	94.40	94.25
Roa. Poż. Wschodnia	98.75	98.50
Listy Zas. Ziem. z 69 r. Ser. I.	100.60	100.70
„ „ „ „ Ser. II do IV	100.60	100.70
Listy Zas. M. Warsz. Ser. I.	99.75	99.65
„ „ „ „ II	98.50	98.50
„ „ „ „ III	98.45	98.25
„ „ „ „ IV	98.40	98. —
Listy Zas. M. Łodzi Ser. I.	—	—
„ „ „ „ II	—	—
„ „ „ „ III	—	—
Giełda Berlińska.		
Banknoty rosyjskie zaraz. . . .	188.90	190. —
„ „ „ „ na dost.	188.75	189.75
Weksle na Warszawę kr.	188.30	189.55
„ „ „ „ Petersburg kr.	188.20	189. —
„ „ „ „ dl.	186.60	187.60
„ „ „ „ Londyn kr.	20.37	20.37
„ „ „ „ dl.	20.22 1/2	20.23
„ „ „ „ Wiedeń kr.	161.50	161.80
Dyskonto prywatne	3 3/4	3 7/8
Giełda Londyńska.		
Weksle na Petersburg	21 3/16	21 3/16
Dyskonto 4	—	—

DZIENNA STATYSTYKA LUDNOŚCI.

Małżeństwa zawarte w dniu 14 grudnia:
W parafii katolickiej —
W parafii ewangelickiej —
Starozakonnych —
Zmarli w dniu 14 grudnia:
Katolicy: dzieci do lat 15 tu zmarło 10, w tej liczbie chłopców 6, dziewcząt 4; dorosłych 1, w tej liczbie mężczyzna 1, kobiet —, a mianowicie: Michał Woldanski, lat 54.
Ewangielicy: dzieci do lat 15 tu zmarło 17, w tej liczbie chłopców 5, dziewcząt 12; dorosłych 1, w tej liczbie mężczyzna 1, kobiet —, a mianowicie: Benjamin Franke, lat 86.
Starozakonni: dzieci do lat 15 tu zmarło 1, w tej liczbie chłopców 1, dziewcząt —; dorosłych 1, w tej liczbie mężczyzna —, kobiet 1, a mianowicie: Surakowska Krasla, lat 16.

LISTA PRZYJEZDNYCH

Hotel Victoria. Aleksianko z Charkowa, Rabinowicz z Białegostoku, Mendelsohn z Warszawy, Moritz Reichardt z Tarnowa, Józef Reichardt z Tarnowa.
Hotel Mantuffel. Hirsch z Gustrowa, H. Hoffmann z Białej, G. Schlicke z Warszawy, O. Reutel z Warszawy, B. Bodlaender z Wrocławia.

WYKAZ DEPEZ

niedoreczonych przez tutejszą stację telegraficzną z powodu niedokładnych adresów i innych przyczyn.
Sawieliew z Moskwy — Iatarinowi z Warszawy

Do numeru dzisiejszego dołącza się dodatek z ogłoszeń.

Nr. 49 „Gazety Rzemieślniczej” wyszedł z druku i zawiera. Treść N. 49: Od redakcyi. — Przegląd wyrobów rzemieślniczych na „Wystawie odzieży i sprzętów,” I, wyroby z metalu, przez H. Zielezińskiego. — Gawędy warsztatowe, przez Gryfa. — Bohaterowie pracy, III, przez W. N. — Kronika ogólna. — Ogłoszenie wystawy higienicznej. — Program tejże wystawy. — Ogłoszenie urzędu starszych zgromadzenia mularzy, o odłożeniu terminu konkursu na napisanie „podręcznika”. — Listy do czytelników. — Ogłoszenia. — W odcinku: „Występek jest nieszcześciem,” ze zdarzenia prawdziwego, napisała Aniela Milewska (dokończenie).

Do niniejszego numeru „Gazety Rzemieślniczej” dołącza się dla wszystkich prenumeratorów 19-ty arkusz bezpłatnego dodatku p. t. „Fizyka,” przez J. Żubieńskiego, inżyniera. Od Nowego Roku 1887, Gazeta dołącza będzie na oddzielnych arkuszach rysunki specjalne dla wszystkich rzemiosł.

O G Ł O S Z E N I A.

BAKALIE MIĘSZANE

M. SPRZĄCZKOWSKI

G Ł Ó W N Y S K Ł A D H E R B A T Y

na Łódź i okolice firmy:

PIOTRA ORŁOWA

ul. Piotrkowska № 501.

Ł Ó D Ź

ul. Piotrkowska № 501.

Poleca na nadchodzące święta:

PIERNIKI w wielkim wyborze

z pierwszych renomowanych fabryk Warszawy, Moskwy i Torunia,

wina odstaje: węgierskie, francuzkie, reńskie, hiszpańskie, szampańskie, rummy, koniaki, araki, likiery krajowe i zagraniczne, oraz towary kolonialne: rodzynki sułtańskie, eleme, migdały, cykatę, wanilię, oliwę prawdziwą Nicejską, musztardy francuzkie i krajowe, octy francuzkie, czekoladę, mączkę cukrową zwaną puder z cukru oryżewskiego, rzniętego na maszynie tu na miejscu, oraz wszelkie inne towary w zakres kolonialny i delikatesów wchodzące.

1411-5-8

Na nadchodzące święta.

Na nadchodzące święta.

PIERNIKI

TEATR VICTORIA.

Towarzystwo artystów dramatycznych pod dyrekcją: Józefa Puchalskiego. We czwartek 16 grudnia 1886 roku. ODDAJCIE MI ŻONĘ Komedia w 3-ach aktach, przez Adolfa Abrahamowicza. Niniejszem mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że otworzyłem w Łodzi wyłączną sprzedaż

PIWA

warszawskiego browaru Kijok & Com.

Piwo powyższe sprzedaję na butelki po 5 kop. Większe obstalunki odsyłam własnym furmanem do domów.

F. BERMAN,

ulica Piotrkowska Nr. 270, vis-à-vis J. G. Tennebaum. 1421-5-2

Zamówienia na WSZELKIE SMARY OLEJE MINERALNE

z renomowanych fabryk

Najwyżej Zatwierdzonego Towarzystwa

S. M. SZYBAJEW i S^{ka}

oraz na

ASTRALINE

tychże fabryk przyjmuje jak dotąd tak i nadal jeneralny reprezentant

HERMAN MEYER w Warszawie

11 Nr. OBŁA Nr. 11.

Detaliczna sprzedaż ASTRALINY uskutecznia się w składzie Nafty p. WALENTEGO KRÖNENBERGA, Żelazna Brama № 6, (róg Żabiej).

1390-3-3

Na Gwiazdkę! NOWOŚĆ

WYDAWNICTWO PRAKTYCZNE

ŁATWYCH SZKÓŁEK DLA DZIECI

Szkółka na fortepian | Szkółka na skrzypce dla dzieci z zastosowaniem melodji Polskich | dla dzieci z zastosowaniem melodji Polskich przez Zygmunta Noskowskiego

Dyrektora Warszaw. Tow. Muzycznego.

Cena rs. 1 kop. 50. Cena rs. 1 kop. 50.

Wydawnictwo łatwych i tanich szkółek dla dzieci było bardzo pożądanem. Wprowadzenie Melodji Polskich jako ćwiczenia praktyczne, po raz pierwszy tu jest stosowaniem i okazało się praktycznym, bo zapoznaje uczucia z melodjami swojskimi, (podczas kiedy zwykle obce melodie używano), a nazwisko autora rękojmi ich dobroci stanowi.

SZCZEPIENIE OSPY

ochronnej wyłącznie krowianką, odbywam jak lat poprzednich codziennie od 2-3 po południu.

Cena szczepienia rs. 3.

We środy i niedziele dla mniej możnych rs. 1 k. 50

Szczepienie całych familij według umowy.

Dr. J. WISŁOCKI

Lekarz dzieci i akuszer, nowy dom SS. Scheiblera

440-0-0

Tabela wygranych

w czwartym dniu ciągnięcia 5-ej klasy 147-ej loteryi klasycznej.

Table with 3 columns: Nr. wygr. rs., Nr. wygr. rs., Nr. wygr. rs. containing lottery numbers and amounts.

Po rs. 100 wygrały N.N.

Table with 3 columns: Nr. wygr. rs., Nr. wygr. rs., Nr. wygr. rs. containing lottery numbers.

Po rs. 50 wygrały N.N.

Large table with multiple columns containing lottery numbers and amounts.

BIENIA WARSZAWSKA d. 14 grudnia.

Table with multiple columns: W eksle, ZA, Dyskonto, W ciągu giełdy, Dopłacone tranzakcyje, Papiery państw., etc.

KRONIKA
KRAJOWA I ZAGRANICZNA.

Z literatury francuskiej. „*Polozenie dóbr ziemskich*” przez p. Henryka Beaune. Praca powyższa traktująca przedmiot z punktu ekonomicznego i prawnego, przedstawiona była przez p. Jerzego Picot akademii nauk moralnych i politycznych. Tom pierwszy tego dzieła poświęcony jest źródłom prawa zwyczajowego, drugi stanowi osobę. Trzeci zawiera uczone monografie prawa własności, od czasów zredagowania zwyczajów do roku 1789. Autor z podniosłością, która nie wyłącza prostoty, umiał wszystko zawrzeć w jednym tomie. Jego plan nie pozostawia nic do życzenia. Zbadał on najprzód „własność, samą w sobie,” następnie „własność w rodzinie.”

Rozważwszy własność wedle jej natury, charakter tych, którzy ją posiadają, jej źródła i podziały, pan Beaune kierował się metodą najlepszą, metodą, nie pozwalającą na opuszczenie żadnego szczegółu z kwestyj rozbieżnych. Rozdział o tworzeniu się dóbr królewskich, odznacza się dokładnością rzadko napotykaną.

Rozdział o własności dziedzicznej i własności lennej, zawierają wykład najściślejszy przedmiotu najciemniejszego w historii prawa: p. Beaune nie opuścił żadnej z form dzierżawy i przedstawił wyborne studium kontraktu najmu za dawnego systemu.

Przez prawnika przebiega ciągle historia. W końcu książki pierwszej znajduje się rozdział znakomity, w którym autor, streszczając wszystkie swoje badania, zapytuje się, jakie były 1789 roku przyczyny upad-

ku własności feudalnej. Pan Beaune bada z faktów i tekstów prawa zwyczajowego, jakim było usposobienie chłopów przed rokiem 1789. Dzisiaj stwierdzono, że chłop był właścicielem. Utrzymują nawet, że trzecia część gruntów do niego należała. Podział własności był już bardzo wielki. Dowodzą tego wszystkie księgi gruntowe. Czegóż zatem chłop żądał i co otrzymał w roku 1789?

Chłop był tylko *quasi* właścicielem; wszystkie sposoby dzierżawy pozostawiały w cieniu, na ostatnim planie prawdziwego właściciela, który pod imieniem *pana*, był właścicielem gruntu. Chociażby dzierżawa była najdłuższą, chociażby czynsz był wieczyście, chociażby renta była zredukowana do uludnego obowiązku, zawsze dzierżawca posiadacz, czuł chwiejność swojego posiadania, był podwładnym. Rewolucya wyzwalając ziemie, dała mu prawo rzeczywiste, zamiast pozorne. Ta namiętność chłopów przed rokiem 1789, opis skutków systemu feudalnego, nazywanego stanem wiecznie wiszących procesów, nawet przez samych feodalistów, przerażonych liczbą oporów, pierwsze debaty zgromadzenia ustawodawczego, wyborne zanalizowane — wszystko to objaśnia zapał drobnych posiadaczy, którzy pragnęli zniszczenia archiwów feudalnych. Pragnienie to było bezwzględnie przyczyną większej części pożarów zamków, od maja do 4 sierpnia 1789 roku. Autor przed zakończeniem rozdziału wykazuje szlachetną niebacznosc, popełnioną przez posiadaczy praw feudalnych podczas nocy z 5 sierpnia i smutnych uniesień, wywołanych nadużyciem formuły ogólnej, która w wyrażeniu: *feudalność się znosi* — obejmowała cało-

kształt praw i obowiązków, bez rozróżnienia obowiązków niesprawiedliwych, od węzłów słusznych, otwierając dla jednych i dla drugich widoki wielkiej likwidacyi bez odkupu. Księga druga pozwala nam wniknąć we wnętrze rodziny, w dziedziczenie i stosunki majątkowe między małżonkami. Trudno tu wspomnieć o różnych rozdziałach, które autor opracował tak sumiennie. Dzięki temu postępowaniu, praca powyższa może się znaleźć zarówno w rękach uczonego jak i w rękach studenta. Każdemu może się na coś przydać. Dzieło to wykazuje w jaki sposób prawodawstwo zwyczajowe zakreślało sobie jedyny cel: utrzymanie własności ziemskiej w rodzinie. Wszystkie formy przechodzenia ziemi z rąk do rąk, były natchnione ustawiczną troską prawodawcy w tej mierze.

Na komorach celnych, leżących na pograniczu z Niemcami, dopuszczeni będą od Nowego Roku wyłącznie urzędnicy pochodzenia rosyjskiego.

ROZMAITOŚCI.

Nie lada zwierzyzna! W dominium Kram w księstwie brunświckkiem (w Niemczech), Fryc Kniksaadt, syn ekonomy, wracając z pola, spostrzegł leżącą krowę, zbrozoną krwią, a na niej stało coś czarnego. Sądził, że to może być wilk, mając więc nabitą dębłotkę, wystrzelił. Wtem z ponad krowy wylądował ogromny ptak i obce na niego. Był to czarny orzeł alpejski, jaki rzadko pokazuje się w północnych Niemczech i jeszcze rzadziej u nas. Orzeł był już postrzelony i nim doleciał do myśliwego, opadł, dziubnął go tylko w twarz nieszkodliwie, a Kniksaadt odskoczywszy, wystrzałem na bliską metę dobił drapieżnego pta-

ka. Złobycz to była nie lada: długość skrzydeł dochodziła 2 metrów (3 i pół łokcia). Taki ptak rzucił się nawet na duże zwierzęta, a owce i drobne cielecia niosły w górę.
* Głodomory. Dłobrowolni pościociele, Meriatti i Succo, nie przestają zajmować uwagi publicznej w Paryżu. Pierwszy z nich skończył 6-go b. m. 33-y dzień postu, który skończył się 18-go b. m.; nie traci w dalszym ciągu humoru, pisuje listy, rozdziela autografy i odpowiada czystym głosem na zapytania. Największym wrogiem jego jest zimno; przy 15° stopniach Celsusza drży jak listek i potrzebuje temperatury najmniej 18° stopni, mimo to do mycia używa dotąd zimnej wody. Paść już nie może, a nawet sam zapach tytanu jest dla niego bardzo przykrym. — Succo chce sobie zapewnić jak największą liczbę odwiedzących, oświadczył, iż połowę dochodu u idaje dla ofiar powodzi w południowej Francji. W dniu 10-go postu Succo wypije pół flaszeczki tajemniczego płynu swego, którego resztę oida lekarzom do analizy.

Komitet towarzystwa zachęty sztuk pięknych w Królestwie Polskim podaje do wiadomości, iż w poczet członków rzeczywistych towarzystwa, zapisał się: ks. Józef Urniaj, ks. Władysław Górczyński, Włodzisław Dymiński, Jan Frankowski, Ludwik Oczesalski, Karol Lentz, Wład. Hakobałski, An. Radwański, Jul. Krzycki, Fr. Nowodworski, Hugon Haak, A. S. Marsop, St. Malinowski, Ed. Ludwik, Albin Stubiński, Bron. Szczepankiewicz, Mieczysław Grąbczewski, Henryk Müller, Tom. Kolański, Jan Polkowski, Win. Jaruzelski, Aleks. Jawornicki, Maks. Opiełowski, Ant. Zgleczewski, Hip. Grodziecki, Jacek Sulimierski, Lud. Scholtz, Wład. Jezierski, Leon Urbanowski, Jan Smęrczyński, Stefan Giller, St. Gorazdowski, Józef Krasuski.

O G Ł O S Z E N I A.

Ogłoszenie przedpłaty na „Kuryer Codzienny”

PISMO WYCHODZĄCE CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA, WIELKIEJNOCY I ZIELONYCH ŚWIĄT,

Z A Ł O Ż O N E w r. 1864.

„KURIER” obejmuje: Wiadomości urzędowe. Kronikę wiadomości miejscowych, prowincjonalnych z Cesarstwa i zagranicy. Powieści, opowiadania i poezje, Życiorysy ludzi zasłużonych. Artykuły ekonomiczne, przyrodnicze, rolnicze, oraz dotyczące handlu i przemysłu. Sprawozdania i wiadomości z literatury i sztuki. Przeglądy polityczne i telegramy. Felieton. Kronikę sądową. Korespondencje z kraju i zagranicy. Wiadomości kościelne, giełdowe, targowe i t. p. W dodatku w formie książkowym wychodzą:

POWIEŚCI NAJCELNIJSZYCH AUTORÓW,

rocznie przeszło sześćdziesiąt arkuszy druku, czyli około sześciu tomów.

„KURIER” wychodzić będzie w roku przyszłym pod dotychczasowymi warunkami:

W mieście:		z przesyłką pocztową:	
Miesięcznie	50 kop.	Miesięcznie	75 kop.
Kwartalnie	150 kop.	Kwartalnie	225 kop.
Rocznie	6 — rs.	Rocznie	9 — rs.

Za odnośnienie do domu dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

WYŁĄCZNIE TYLKO dla abonentów „KURIERA CODZIENNEGO” przysługuje prawo nabywania po cenie bezprzykładnie niskiej, za tom w miejscu 60 k., z przesyłką pocztą 85 k., lub w zeszytach w mieście po k. 10, z przesyłką pocztową po k. 15.

Encyklopedyi powszechnej tomów 13-cie,

MIESIĘCZNIE TYLKO TOM JEDEN.

Oraz znakomite dzieło BALIŃSKIEGO i LIPIŃSKIEGO, pomnożone i uzupełnione opisem Śląska, przez F. K. MARTYŃOWSKIEGO, p. t.

STAROŻYTNA POLSKA.

Zeszyt w mieście 50 k., z przesyłką pocztą 65 k. — Dotąd wyszło zeszytów 18. Adres „Kuryera Codziennego”: KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE 66. 1437-3-1

Droga żelazna
FABRYCZNO-ŁÓDZKA

podaje do wiadomości, że dnia 23 marca (4 kwietnia) 1887 r. na stacyi towarowej Łódź sprzedane będą przez publiczną licytację niżej wyszczególnione, a dotąd nie wykupione towary.

Towar przybył	Roku i miesiąca	Stacya wysyłająca	Nazwisko odbierającego	Ilość sztuk	Rodzaj towaru	Waga
						Pud. Funt.
1886						
Styczeń	13	129 Radomsk	Neidlinger	4	Masz. do szyc.	5
Marzec	30	5998 Warszawa	Okaziciel	1	Różny	120
Kwiecień	9	2361 Piotrków	Morgenszteiu	1	Kwas octowy	15
Maj	6	35579 Warszawa	Gerson Müller	6	Farba	36
"	16	9764 "	Goldrath	1	Kwiaty	6
"	22	40774 "	Zoner	2	Lat. fot. i klisza omal.	1
Czerwiec	11	46939 "	Komorowski	1	Obcinki skór.	1620
"	14	47756 "	Daitzman	1	Rolety	211
"	14	47740 "	Chęciński	1	Skóry wypra.	110
"	30	13032 "	Birenzweig	1	Piec żelazny	131
Lipiec	19	58088 "	Wakselfisch	1	Skóry wypra.	330
"	19	58177 "	Lewkowicz	1	Skóry wypra.	75
Sierpień	2	3563 Moskwa	Okaziciel	1	Wódka	415
"	5	63524 Warszawa	Tomberg	1	Skóry wypra.	730
"	12	65060 "	Sznibnik	1	Skóry wypra.	310
"	16	66903 "	Ząbkowski	1	Włosyludźkie	38
"	18	67201 "	Komorowski	1	Skóry wypra.	2
"	18	67202 "	Komorowski	1	Skóry wypra.	2
"	21	1 Wrocław	M. Kochański	2	Zynkweiss	636
"	26	441 Charków	Kogan	1	Mydło proste	525

CUKIERNIA G. Reymond

poleca na nadchodzące święta wielki wybór cukrów i marcepanów na choinki, strucle, babki, torty i t. p. jako też **PIERNIKI warszawskie** od najtańszych do najwykwintniejszych gatunków, po cenie fabrycznej.

Uprasza się o jak najwcześniejsze zamówienia na ciasta. 1426-6-1

SKŁAD WIN

Zawiadamia Szanowną Publiczność, że w celu spopularyzowania swych naturalnych **WIN** Krymskich i Kaukaskich, urządził tutaj w sklepie **Stowarzyszenia Spożywczego** przy ulicy Południowej w domu W-go Abła, **główną sprzedaż** gdzie wina nasze bez podwyższenia ceny u nas się praktykującej sprzedawane bywają, a to za butelkę wytrawnego od kop. 30 i słodkiego lub też czerwonego od kop. 35 i wyżej. Wina nasze są analizowane przez urząd lekarski i poręczamy przytem za trwałość tychże. 330 0-1

JAROSŁAWSKIE PŁÓTNO.

MOSKIEWSKI MAGAZYN w Warszawie.

Niniejszem ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że na **Nowym Rynku w domu Baibusy w Łodzi** niedaleko magistratu otworzył tymczasowo do nowego roku **filie** pod firmą: **„magazyn moskiewski”,** wyłącznie sprzedającą wyroby rosyjskie, po cenach fabrycznych hurtownie jak niemieckiej i detalicznie.

CENNIK.

Jarosławskie płótno 5/4 od 25 kop. do 1 rs. 20 kop. arszyn. Płótno na przeszcieradła 9/4, 10/4, 12/4 od 48 k. do 1 rs. 35 k. arsz. Obrusy kolorowę i białe różnej wielkości od 50 k. do 10 rs. Serwety czysto lniane od 2 rs. 90 k. do 10 rs. Ręczniki czysto lniane od 3 rs. 50 kop. do 15 rs. Chustki do nosa płócienne, batystowe, jedwabne od 2 rs. 50 do 12 rs. Kołdry pikowe duże i damskie, białe i kolorowe od 1,20 rs. do 7rs. szt Serwety deserowe od 1 rs. 50 kop. do 3 rs. 50 kop. za tuzin. Pończochy i skarpetki kolorowe i białe od 4 rs. 50 kop. tuzin, aż do najwyższych gatunków.

Koszule męskie wyszywane z najlepszego mertyngu przód, mankie. ty i kołniesz z cienkiego płótna, własnego wyrobu od 2 rs. Kalesony i koszule nocne po cenach umiarkowanych, Koszule damskie wyszywane z koronkami nicianymi od 2 rs. 50 k. Piński szertyng i rosyjskie bawełniane wyroby, kołdry atlasowe duże i damskie rosyjskie kostiumy i wiele innych rzeczy podług cen fabrycznych.

Przyjmują się również obstalunki męskiej i damskiej bielizny, które wykonywane będą z największą akuracją w fabryce w Moskwie lub też w głównym składzie w Warszawie. 1358-12-7

KESTLER.

Na Gwiazdkę!

Poleca podpisana księgarnia książki dla młodzieży i osób dorosłych, tudzież obrazkowe dla małych dzieci.

R. Schatke.

1382-6-4

Gustaw Sobolewski,
Advokat Przysięgły

po powrocie do Łodzi otworzył kancelaryę przy ulicy Zawadzkiej, w domu W-ego Teofili Schmidta (trzeci dom za hotelem Manteuffla), gdzie przyjmuje do prowadzenia sprawy przed Sądem Okręgowym Piotrkowskim, oraz do wszystkich instancji sądowych. 1394-6-4

Dr. Talko,

Okulista okręgu warszawskiego, będzie bawił w Łodzi d. 22 Grudnia. Zatrzyma się w mieszkaniu dra Müllauera (dom Freylichy Nr. 1402). Chorzy na oczy mogą korzystać z jego pobytu w naszym mieście. 1418-3-2

Agentura Handlowa i Ekspedycyjno Komisowa
W. Gancarczyka
&
J. Semerzyńskiego
w Dąbrowie górniczej.

Dostarcza **węgle** w różnych gatunkach i sortach po cenach kopalnianych. Zajmuje się **ekspedycją** towarów. Przyjmuje wszelkie **agentury** odnoszące się do handlu, przemysłu i rolnictwa a także ubezpieczeń. Załatwia sumiennie, energicznie i na dogodnych warunkach. 1372-6-4

Zaginął weksel

wystawiony in blanco przez Karola Elzner na rs. 300. Odpowiednie zastrzeżenia poczyniono. 425-3-11

Wynalazek i nowa gałąź przemysłu.

PISMOSUSZKI z MASY

Formą estetyczną, wsiażliwością i trwałością przewyższają one o wiele znane dotąd pismosuszki bibułowe. Tania i wykonana gustownie pismosuszka może służyć równocześnie jako przycisk i ozdoba najpiękniejszego nawet biurka.

Dotąd wyrabiane są w trojkiej wielkości, w cenie po kop. 30, 50 i 75.

SKŁAD GŁÓWNY na miasto
Łódź w księgarni
L. FISCHER.

P.p. kupcom odstępuje się rabat. Jedyna fabryka pismosuszek z masy T. Rychłowskiego w Krzepicach gbu. Piotrkowska. 1351-3-g

Skład Wyrobów

Zyrrardowskich

TOWARZYSTWA AKCYJNEGO

HIELLEGO & DITTRICHA

w Łodzi ulica Piotrkowska N. 249, w domu własnym,
poleca:

PŁÓTNA na BIELIZNĘ damską, męską i pościelową we wszelkich szerokościach i gatunkach.
PŁÓTNA SUROWE, PŁOCIENKA na POWŁOCZKI, DRYLICHY na ROLETY i MATERACE.
STOŁOWĄ BIELIZNĘ—garnitury z 6, 12, 18 i 24 serwetami jacquard i adamaszkowe.
SERWETY do HERBATY białe i kolorowe, SERWETKI DESEROWE, RĘCZNIKI kreasowe, jacquard i adamaszkowe w tuzinach i na łokcie.
CHUSTKI PŁOCIENNE, BATYSTOWE i JEDWABNE białe i kolorowe.

Bieliznę damską i męską gotową,

Z TRWAŁYCH MATERIAŁÓW podług najświeższych modeli paryskich jak najstaranniej wykończoną NA RÓŻNE CENY.

Madapolamy, Szyrtingi, Perkale i Płótno Tyrolskie.

Firanki tiulowe szwajcarskie, angielskie i francuskie

na łokcie i okna pasowane białe i crème.

STORY białe i kolorowe, VITRAGE i ANTIMACASSAR.
DYWANY, CHODNIKI, SERWETY, MATERYE ua OBICIA MEBLI.
DERY do PODROŻY i do spania, wełniane.
FLANELE KRAJOWE i FRANCUSKIE.
KAPY na ŁÓŻKA gipiurowe, pikowe, rypsowe, gobelinowe.
KOLDRY WATOWE i atlasowe, wełniane, i jedwabne we wszystkich kolorach.

**Chustki na szyję jedwabne, krawaty, szpilki,
spinki, sachets i porte-cartes paryskie.**

Wszelkie wyroby pończosznicze.

TOWARY WYSORTOWANE 20% TANIEJ.

DOBRY INTERES

zrobili prenumeratorem Gazety Łosowań, jeżeli usłuchali jej rad. Gazeta radziła **KUPOWAĆ**
Oligi. Kanalizacyjne po 89 — późniejszy kurs 96
Listy Likwidacyjne 90 " " " 95
Aktye Bydgoskie 81 " " " 87
Rosyjskie Listy Zastawne 150 " " " 162
Aktye Banku Handlowego 330 " " " 360
Aktye D. Z. Pol. Zach. 102 " " " 112
Gazeta radziła **SPRZEDAWAĆ**
Pożyczki Wschodnie po 101 — późniejszy kurs 99
Kontę Kolejową 100 " " " 98.50
Pożyczki Prem. I Emisyi 245 " " " 239
Gazeta pomieszcza stale: 1) Artykuły w kwestjach ekonomicznych z punktu widzenia praktycznego; 2) Losowania znanych tu papierów krajowych i zagranicznych i *Restanty*; 3) Wskazówki, jakie kupić i jakie sprzedać papier; 4) Wiadomości z pierwszej ręki z dziedziny handlu i przemysłu; 5) Korespondencya z prenumeratorem; 6) Wykaz zaginionych i kradzionych papierów publicznych; 7) Kursa **wszystkich** papierów w Warszawie notowanych i papierów zagranicznych; 8) Ogłoszenia.
Przeglądamy na żądanie prenumeratorów ich papiery, czy nie zostały wylosowane, odpowiedzi w Gazecie.
Prenumerata ROCZNA w Warszawie rs. 1.
Na prowincyi z przesyłką rs. 2.
Wychodzi w każdą sobotę.
Administracya: Krakowskie Przedmieście N. 51.
1875—3—1

NA GWIAZDKĘ!!

NAJNOWSZE KSIĄŻKI i NUTY,

STOSOWNE NA PODARKI,

wydane nakładem księgarni i składu nut.

Ferdynanda Hoesick'a

w Warszawie, ulica Senatorska Nr. 479.

Do nabycia we wszystkich księgarniach w ŁODZI.

Od A do Z. Prześliczny Elementarz obrazkowy dla grzecznej dziatwy z 24 kolorowymi rycinami i tytułem kolorowym. Cena karton: rs. 2.

Bajarz Polski. Zbiór bajek najciekawszych pisarzy polskich, z 8 kolor. rycinami. Cena rs. 2.

Ziemia Ognista. Przygody młodego podróżnika z 16 rycinami karton: rs. 1.20 w ozdobnej oprawie rs. 1.80.

Reginka i prawdziwe bogactwo. Powieść dla pańeczek. Karton. rs. 1.50, ozdobna oprawa rs. 2.

Podróż po Europie. Opisy malownicze przez Strojnowskiego. Kartonowa rs. 1.50 ozdobna oprawa rs. 4.80.
1875—2—1

Jest do sprzedania osada w Karolewie **Juliusz Wieliczko**

LEKARZ POWIATOWY choroby wewnętrzne i weneryczne, przyjmuje od 8—9 przed poł. i 5—6 po poł., ul. Piotrkowska, dom Ende obok fabryki J. Heinzla. 941—30—22

Reperacye, korekty i strojenia fortepianów przyjmuję. Zamówienia można robić w aptecce W-go Goebla. **Niewęglowski.** 1420—3—1

Jest do odstąpienia **SKŁAD PAPIERU i DYSTRYBUCYA**

do 1 Stycznia 1887 roku, w domu Bławata. Bliższych informacji zasięgnąć można na miejscu. 1420—3—1

Ogłoszenie.

- Następujące książki są do nabycia w księgarniach miejscowych:
1. Książka do modlitwy dla pożytku niewiast polskich wyznania mojżeszowego, ułożona przez J. Elzenberga.
 2. Powieści z pisma świętego dla młodzieży wyznania mojżeszowego przez J. Elzenberga.
 3. Przewodnik religijny dla młodzieży wyznania mojżeszowego przez J. Elzenberga.
 4. Modlitwy dla dzieci wyznania mojżeszowego, ułożone przez J. Elzenberga, (oddzielne dla dziewczynek i dla chłopczyków).
 5. Książka do czytania, zawierająca przedmioty dzieciom najpotrzebniejsze, ułożona przez J. Elzenberga.
 6. Wybór bajek, powiastek i powinszowań, do użytku młodzieży przez J. Elzenberga.
 7. Książeczka początkowego czytania polskiego przez J. Elzenberga.

W ADMINISTRACYI „DZIENNIKA ŁÓDZKIEGO” jest do nabycia **USTAWA o ROBOTNIKACH FABRYCZNYCH.**

Объявление.

Судебный Приставъ Петроковскаго Съезда Мирowych Судей по 2 участку въ гор. Лодзи подъ N. 1427-B на основании 1031 ст. Уст. Граж. Суд. объявляетъ, что съ 10 ч. утра 1886 г. 9 (21) Декабря по Цегельнянойулицъ, домъ Филиповича, будетъ продаваться движимое имущество, принадлежашее М. Гликсману, состоящее изъ товаровъ, оцененное для торговъ въ 300 руб. на удовлетвореніе претензій фирмы Пинкусы и Лянде.

Опись, имущество и подробную оцѣнку онаго, можно разсматривать въ день продажи на мѣстѣ оной.
И. д. Суд. Прист. МАРКОВСКІЙ. 1441—1—1

Объявление.

Судебный Приставъ Петроковскаго Съезда Мирowych Судей по 2 участку въ гор. Лодзи подъ N. 1427-B, на основании 1031 ст. Уст. Граж. Суд. объявляетъ, что съ 10 часовъ утра 1886 года 9 (21) Декабря по Законной улицъ N. 800, будетъ продаваться движимое имущество, принадлежашее М. С. Рапапорту, состоящее изъ товаровъ оцененное для торговъ въ 195 р., на удовлетвореніе претензій Маврикія Гольдблома.

Опись, имущество и подробную оцѣнку онаго, можно разсматривать въ день продажи на мѣстѣ оной.
И. д. Суд. Прист. МАРКОВСКІЙ. 1441—1—1.

PROSJKI DO ZEBOW PELETTIER'A
ODONTYNA PELETTIERA ELIXIR PELETTIER
WARSZAWA
Każdy flakonik ob-
lepiony jest pieczęt-
ką tu wydrukowaną,
w czterech kolorach.
Każde pudełko za-
lepione jest pieczęt-
ką tu wydrukowaną,
w czterech kolorach.
FABRYKA w domu L. FERRÉ 19 rue Jacob W PARYŻU
U wszystkich Aptekarzy i w Składach perfum.
Nadaje białosci zębom bez painis, emalii
i wstrzymuje produkcję.
Każde pudełko za-
lepione jest pieczęt-
ką tu wydrukowaną,
w czterech kolorach.
FABRYKA w domu L. FERRÉ 19 rue Jacob W PARYŻU
U wszystkich Aptekarzy i w Składach perfum.

Julia Leichnitz
laureatka konserwatorium warszawskiego, udziela **lekcji śpiewu.** Bliższa wiadomość w redakcyi